

Capella de la Mare de Desemparats

L'Air Bag va ser la salvació de la xofe

Víctimes: arbre, farola i jo, si hi hagués estat

Passeig abans, ara és per a tot. 3 hores atrapat

esteve@roure.cat

02/10/2019 nº 150

PARAFRASEJANT

En Mas "Pistolero"

En realitat es deia Francisco Mas Pau. Penso que era el que deia: Dios és Dios, però yo soy Mas. Va ser president de l'Unión Deportiva Olot, si no recordo malament pels anys 40, va ensopegar una època en que l'equip funcionava molt bé i quan va plegar de president l'equip va començar una davallada inaturable. Com que feia temps que en Mas s'havia deixat la presidència, els responsables de l'Olot varen pensar que amb en Mas de president les coses tornarien a rutllar. L'engrescaren de nou i l'equip continuà la davallada.

És molt corrent que les persones creguin que quan una cosa funciona bé es pensin que el mèrit és exclusivament seu. Pot ser que hi hagi casos que sigui en gran part així, però moltes vegades són les circumstàncies per elles mateixes que fan que les coses vagin bé, i les circumstàncies moltes vegades són producte de l'atzar, i més quan es tracta de futbol.

Hi havia un altra senyor que vingué de França després de l'última guerra mundial, amb una considerable fortuna; és el que es deia. Invertí gran quantitat de diners en accions del banc Popular i passats molt anys un amic li digué:

- Tu sí que vares ser puta; vares saber invertir bé els teus diners.
- D'això res de res -- va contestar ell, i seguí -- jo volia invertir a Banca Catalana quan es va fundar -- va ser la successora de la Banca Dorca d'Olot -- però no em deixaren invertir com i el que jo volia i me'n vaig anar al Banc Popular.

La Banca Catalana va fer fallida i el Popular ha anat creixent sempre. Es diu que en els moments difícils de la Banca Catalana el banc de Santander estava molt pitjor i l'Estat va ajudar-lo, alhora que deixava que la Catalana s'enfonsés a causa d'una notícia falsa que va fer que tothom retirés els diners de l'entitat. No s'ha de ser pas gaire malpensat per saber d'on va sortir la falsa notícia. Hi ha qui no creu en la sort, perquè diu que la sort s'ha de buscar, però és inqüestionable que la sort existeix.

Tornant amb en "Mas Pistolero", que recordo molt bé, era un senyor de mitja estatura, grassonet, de cabells negres i arrissats, decidit i manaire, tenia una petita fàbrica de gènere de punt. En aquella època el gènere de punt era un gran negoci, tan gran, que es podria dir que era el sector industrial més important d'Olot.

No recordo de què li venia el motiu de "Mas Pistolero"